1. Տիրամօրը չասել Աստուածածին, այլ Յիսուսածին։

2. Չերկրպագել տէրունական օծեալ պատկերներին։

3. Չընդունել սրբոց բարեխօսութիւնը։

4. Չընդունել սուրբ եկեղեցւոյ աղօթքները ննջեցելոց համար։

5. Թողած սուրբ եկեղեցին՝ ժողովարանն էլ եկեղեցի են համարում իրանց համար։

6. Փրկական Սուրբ Խաչն չեն ընդունում։

7. Տեառնագրելն մեղք են համարում։

8. Սրբոց մասունքն և սրբոց պատկերաց յարգանքն այպանում են։ 9.՝ Արհամարում են քահանայագործութիւնը, եկեղեցւոյ սրբազան խորհրդոց արարմունքը, գերեզմանօրհնէքը, մատաղը։ 10. Ասում են և ոչինչ են համարում ննջեցելոց համար քահանայից ձեռքով եղած յիշելիքն ու յիշատակներն եկեղեցւոյ մէջ։

Տեղւոյն կոնսիստորը վնասակար ճանաչելով Ս. վարժապետի ուսուցչական և քարոզչական գործողութիւններն, փակեց նորա ուսումնարանը և քննութիւն նշանակեց նորա վրայ . . . :

Շամախու զինուորական նահանգապետը յայտնեց սինօդին, թէ Համբարձումեանը բարւոք դաստիարակութեամբ մանկանց գրաւել է Շամախու հայ ազգի բնակիչներից շատերի մտադրութիւնը և թէ քահանաների բողոքը բարուրանք է և թշնամութիւն...։

66. 1858 թուի յուլիսին, Շամախու Յովհաննէս քահանայ Զաքարեանց, Սահակ քահանայ Տէր Սահակեանց, Յովհ. քհ. Մա-

---

դէպի երկնից արքայութիւն, խարխափելով այս ու այն կողմ՝ հեռանում են ուղիղ ճանապարհից։

Յիսուս Քրիստոս ասաց. «Քննեցէք գիրս». բայց ով պէտք է քննէ Սուրբ Գիրքը. Շամախեցի Դաւաւոն ու Ջումշուտը, որ կարդալ անգամ չգիտեն, թէ ունեն ուսուցիչք, Սուրբ Գրոց աշակերտք, Աստուածաբան վարդապետք։

Մեր եկեղեցին երբէք չէ արգելել ժողովրդոց Սուրբ Գիրք կարդալ թող կարդան, որքան կամենան։ Երանի թէ ամեն քրիստոնեայ Ս. Գրոց ընթերցմամբ և հետաքրքրութեամբ պարապի։ Մ. Ն. Ս.